

Papers de Versàlia

Com ja s'anunciava en el darrer *Quadern*, entre les novetats literàries d'aquest Sant Jordi apareix el segon volum de la col·lecció "Quaderns de Versàlia", dedicat a la poeta americana Emily Dickinson. Us oferim dos poemes del nou llibre, inspirats en versos de Dickinson, acompanyats amb una de les il·lustracions de Natividad Ayala.

*There's a certain Slant of light,
Winter Afternoons*

A les tardes d'hivern hi ha una certa llum esbiaixada. Just quan després de dinar comença a enfosquir i la neu entaula un diàleg en el seu immens escaquer. I tothom avança amb moviments de peó.

El pes de la llum oprimeix com els tubs greus de l'orgue. S'endinsen igual que el fred. I els caramells de les cornises són ganivets que amenacen amb els seus esmolalls. Una refulgència de la llum i un segon.

I la ferida que apareix, sense cicatriu. Busca'n les traces en l'ànima del sentit. En una exploració com en una gruta. Allí on les diferències són engegades per la resplendor d'una trobada.

A les tardes d'hivern hi ha una certa llum esbiaixada, que camina, se'ns acosta, ens acotxa i bressola amb el seu llenguatge. I en el moment de dormir, un punt s'albira. Un caramell que esmola el tall de l'ànima.

Xavier Farré

Gràcies al suport de la Fundació Banc Sabadell, el grup *Papers de Versàlia* podrà organitzar enguany les Segones *Poètiques de Tardor*, jornades sabadellenques de poesia. La primera edició va tenir lloc el 2009, amb la participació de Concha García, Màrius Sampere, Chantal Maillard i Montserrat Abelló.

*Behind the hill is sorcery
And everything unknown,*

Algún día brillaron como Seda,
brevemente. Y después las cenizas,
las esparció el viento —los átomos que vuelan
se deshacen y nunca dejarán de bailar.
Nosotros nos vestimos con los aniversarios,
abrigo que nos quitan el frío de los muertos
—su Olvido.
Ellos le habían dado al mundo
risa nueva y, muy estrictamente,
Simetría nos ha devuelto llanto.

¡Aquí se había celebrado tanto!
Reinaba el júbilo. Con entusiasmo
vivimos catorce años de fiesta.
Mientras tú estuviste en esta tierra
fuimos humanos con luz en los ojos
—como tantos otros—, pequeños seres
que injertaban su palabra con la esperanza.
Antes de tu desaparición,
aquí se celebraba. Se celebraba mucho.

Josep Gerona